

MILENIILE ȘI ÎMPĂRĂȚIA DE MII DE ANI (IV)

de Preot Paroh *Aurel Sas*, Las Vegas

(continuare din numărul trecut)

Despre “învierea cea dintâi” și “învierea cea de-a 2-a” și Despre “moartea cea dintâi” și “moartea cea de-a 2-a”

După prezentările de mai sus, se poate vedea foarte clar că “învierea cea dintâi” este învierea cea prin Botez, iar “învierea cea de a 2-a” este învierea cea de apoi.

Iar “moartea cea dintâi” este cea naturală, care mai este numită și despărțirea sufletului de trup, când moare cineva, iar “moartea cea de a 2-a”, este numită ajungerea celor necredincioși după sentința Judecății de apoi în iad, în chinul cel veșnic (cf. Apoc. 20,14). Această stare în nefericire, în iad, a sufletelor necredincioase, este numită astfel în opoziție cu raiul, fericirea veșnică, mai numită și “viață” (cf. Matei 28,8; Marcu 9,43; Luca 19,7; Ioan 5,24).

Despre “moartea a doua” se arată că nu are putere asupra celor învredniciți de “învierea cea dintâi” (Apoc. 20,6) prin Botez. De aici rezultă mai departe că “moartea cea dintâi” este moartea naturală (trupească), de care nu scapă nici sfinții este moartea naturală trupească.

Moartea în prezentarea Scripturilor mai este și starea necredincioasă și păcătoasă a ciuva, despre care Mântuitorul Hristos a vorbit când a Zis: *“lasă morții să-și îngroape morți lor și tu vin-o și-Mi urmează Mie”* (cf. Matei 8,22) și că prin Credința în Dumnezeu orice om devine din mort –Viu - chiar dacă natural va muri (cf. Ioan 11,25).

Acest înțeles îl are și Scriptura “morți păcatului” din (Rom. 6,11; 8,10) și tot în acest sens vorbește și îngerul care a descoperit Bisericii din Sardes, zicând: *“trăiești, dar ești mort”* (Apoc. 3,1; Ioan 5,25; Efes. 2,1-5; Gal. 2,13), adică mort spiritual, în necredință și păcat, departe de Dumnezeu.

Aceasta este moartea cea spirituală, în starea de păcat a omului, și Nu este “moartea cea dintâi”, deoarece această moarte este numai o stare ce duce la moarte, și nu este o acțiune de a muri natural, prin despărțirea sufletului de trup. În expresiile Scripturilor prin “înviere” și prin “moarte” trebuie înțeles NU o stare, CI o acțiune anume, de a “învia” și respective, de “a muri”.

“Împărăția de mii de ani”, este timpul dintre “Venirea întâia” și “Venirea a doua” a Domnului. Adică, timpul de la întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe pământ la Venirea Domnului Iisus și Venirea a 2-a a Domnului să judece viii și morții. Iar înțelesul numerelor în Biblie trebuie să fie spiritual și simbolic și Nu adlitteram.

Analizare după Sf. Scripturi.

Evangelhia următoarea, chiar din prezentarea Mântuitorului Hristos ne va lămuri: *“Adevăr, adevăr, grăiesc vouă: cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis pe Mine, are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci a trecut din moarte la viață. Adevăr, adevăr grăiesc vouă, că vine ceasul - și acum este – când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei care vor auzi vor învia”* (Ioan 5,24-25)

Prima Scriptură (In. 5,24) ne revelează din partea Domnului Iisus: că cei ce ascultă Cuvintele Lui și crede în Dumnezeu Tatăl, Care L-a trimis pe El, în toate timpurile, *“are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci a trecut din moarte la viață”*. Adică, a trecut din moartea spirituală la viața prin Credință în Dumnezeu.

În a 2-a Scriptură (In. 5,25), învierea morților despre care este vorba *“că vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei care vor auzi vor învia”* este *“învierea cea dintâi”*, din “moartea spirituală a păcatului”, prin necredință în această viață, pentru că Mântuitorul zice: **“acum”**, iar acest **“acum”** era

prezentul timpului la care Domnul Iisus vorbea mulțimilor de oameni, de atunci, cât și prezentul **“astăzi”** a timpurilor în viitor, pentru cei care vor citi sau vor auzi Sf. Scripturi și vor crede în Iisus Hristos, ca Unicul Mântuitor, și în Cel (Dumnezeu Tatăl) Care L-a trimis pe El.

Acest adevăr îl confirmă Scriptura care zice: *“De aceea, precum zice Duhul Sfânt: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, Nu vă învârtosați inimile voastre, ...”* (Evrei 3,7).

În continuarea Evangheliei de la Ioan, vom vedea cum Mântuitorul Hristos prezintă **“a 2-a Învierea”** - în ziua cea de apoi -, când zice: *“Nu vă mirați de aceasta; că vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui, și vor ieși cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osândirii”* (5,28-29).

Dovada că Domnul vorbește în aceste Scripturi de **“Învierea a 2-a”**, în ziua cea de apoi, este când menționează **“învierea din morminte”** zicând: *“că vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui, și vor ieși cei care au făcut cele bune spre învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele, spre învierea osândirii”*. Ori, în primele Scripturi Mântuitorul nu zice de **“învierea din morminte”**, ci vorbește de **“învierea cea dintâi”** prin ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu, prin Credință și **“învierea”** prin Botez, a prezentului **“acum”** sau în viitor, din generație în generație, până la a 2-a Lui Venire.

Din această analiză a Sf. Scripturilor rezultă că nu este posibil existența unei perioade de **“o mie de ani”** între învierea dreptilor și cea a păcătoșilor, pentru că s-a văzut clar **“învierea cea dintâi”** că este **“acum”** în toate timpurile, iar **“învierea a 2-a”** este cea din **“morminte”** care va fi în ziua cea de apoi, și a **“celor ce au făcut cele bune”** și a **“celor ce au făcut cele rele”**, deodată.

În Sf. Scripturi de la 1 Tesaloniciei 4,14-16 este vorba numai de învierea dreptilor **“morți în Hristos”** și nu și de învierea nedreptilor sau a păcătoșilor, care nu au murit cu Credința în Hristos.

Venirea a 2-a a Domnului Hristos, după Sf. Scripturi, am văzut că va fi **numai o singură dată, atât pentru drepti, cât și pentru nedrepti**, fără ca învierea și judecata unora sau a altora să fie într-un răstimp de **“o mie de ani”**. Acest adevăr este confirmat de o altă Scriptură în care Domnul, zice: *“... că vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui, și vor ieși cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osândirii”* (5,28-29). Deci, în cuvântul **“toți”** înseamnă clar: că toți cei morți, fie morți înainte de Venirea Domnului, fie cei care vor **“fi schimbați”** (cf. 1 Cor. 15,51-53), la Venirea a doua a Domnului, pentru că: *“...acest trup nemuritor să se îmbrace în neurire”* (cf. 1 Cor.15,53).

Evanghelia Judecății în Ziua cea de apoi.

În această Evangheliie, Mântuitorul prezintă: Judecata de apoi, cu sentința finală, la Venirea Lui, ce de a 2-a, arătând cum Judecata va fi o singură dată și va fi deodată și pentru drepti și pentru păcătoși, zicând: *“Iar când va veni Fiul Omului întru slava Sa, și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale. și se vor aduna înaintea lui toate neamurile, și-i va desprăți pe unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre: și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga:*

Atunci va zice Împăraatul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântați Tatălui Meu, și moșteniți împărărița cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit. Gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine.

Atunci dreptii îi vor întreba, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăraatul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintre acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut.

Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui. Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau; Străin am fost și nu M-ați primit; gol și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu ți-am slujit? El însă le va răspunde zicând: Adevărat zic vouă: Întrucât nu ați făcut unuia dintre acești, prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut. și vor merge aceștia la osânda veșnică, iar dreptii la viața veșnică” (Matei 25,31,46). Această Judecată finală, în ziua cea de apoi, va avea loc într-un nou Univers, cu **“cer nou și pământ nou”** (cf. 2 Petru 3,13).

În Pildele Exhatologice Domnul a prezentat, iarăși, arătând-ne că El, va Veni, o singură dată, la sfârșitul lumii acesteia și începutul lumii viitoare, cu **“un cer nou și pământ nou”**, când în Pildele următoare, a zis: “un singur seceriș va fi pentru grâu și pentru neghină” (cf. Matei 13,30, 42-43); “o singură dată va veni Mirele pentru

toate fecioarele” (cf. Matei 25,1-13); “o singură dată va veni Stăpânul să ceară socoteală tuturor lucrătorilor din via Sa”(cf. Matei 21,33-41); “în același timp va cere socoteală slugilor cărora le-a încredințat talanții” (cf. Matei 25,14-30; 18,23-35).

Deci, o singură Venire a Domnului a doua oară, în ziua cea de apoi, o singură înviere și înfățișarea a tuturor în fața Împăratului Judecător și o singură judecată pentru toți și deodată, vor avea loc.

Descoperirea Împărăției lui Dumnezeu în sufletele noastre.

În încheiere, dragă cititorule, toate aceste cunoștințe Biblice folosesc și ne ajută la mântuire în măsura în care căutăm să le aplicăm în viața noastră de toate zilele, căci Mântuitorul Hristos a zis: „..., *Nu este al vostru a ști anii sau vremurile pe care Tatăl le-a pus în stăpânirea Sa*” (Fapte 1,7). *Într-adevăr, nu este al nostru a ști anii sau vremurile pe care Tatăl Cel ceresc le-a pus în stăpânirea Sa, și pentru că în altă Scriptură Domnul Iisus ne descoperă, cine știe de ziua și de ceasul acela, zicând: “Iar de ziua și de ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, decât numai Tatăl” (Matei 24,36). Al nostru este, cu prioritate, ce ne zice Mântuitorul în următoarea Scriptură: „Luați seama, vegheați și rugați-vă; căci nu știți când va veni vremea aceea” (Marcu 13,33).*

Iar cu privire la Împărăția lui Dumnezeu: când va veni? și cum va fi?, Domnul Iisus a fost întrebat de marii farisei ai vremii, în vremea când era pe pământ, iar El a răspuns: „..., *Împărăția lui Dumnezeu nu va veni în chip văzut. și nici nu vor zice: Iat-o aici sau acolo. Căci, iată, Împărăția lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru*” (Luca 17,20-21).

VA URMA